

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztőség: Versecz, laktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben özv. Kirchnerné felvétel és rendelés iródjában (az Andrássy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kádics-féle házban) is átvételnek. Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felolós szerkesztő: Perjessy Lajos.

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszólamlások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számítatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt sorban egy sor 10 kr. — A hirdetésekért kerjük pénteken délig beiktatni.

VII. évfolyam.

Vasárnap 1898. évi július 17-én.

30. szám.

A szocializmus.

Versecz, 1898. július 16.

Két beteges eszme hódít a magyar nép soraiban. Az egyik a szocializmus, a másik a nazarénizmus. Mindkettő társadalmi és törvényes rendet bont. Természetére nézve olyan mindenik, mint a járvány: terjed, feldul, ront családokra és siralomra vezet egyeseket, családokat és egész népeket.

Azon a talajon, melyiken ma befogadásra talál, köze van az eszménységhez. Inkább anyagi egyenlőséget kíván, eltekintve egy pár szegény tulzótól, ki azt akarná, hogy ezután a gazdag legyen szegény. De ez is alkudnék és bizonyára engedne is.

Általában vagyon-közösségre vágyik és vagyont kíván fáradtság nélkül mindenáron az egyik, s nem akar a papnak fizetni többé a másik.

A kettő között a rokonság még az, hogy mindkettő egy bölcsőben születik: bujtogatók készítik elő, kiknek az önzetlensége abban áll, hogy megállólhelyeiken legelőbb is a perselyeket vizsgálják meg s az összegyűlt összeget zsebrevágják. Ebből élnek, erre utaznak, ez a foglalkozásuk.

Szomoruan nézi ezt minden intelligens magyar ember, mert a magyar néppel vérbeli összeköttetésben van, összeköti a faji jelleg. Fájdalma kétszeres, mert látja, hogy az önuralmát elvesztő nép kitörése nem diadalra, de közös kárra vezet: a nemzet és a haza veszteségére.

Józan pillanatában igen jól tudja ezt maga a magyar nép is. Hiszen látja, mikép

olyan fegyveres erővel áll szemközt, melynek erejével szemben a várfalak is leomlanak és így a vasvilla csak veszélyt hoz gazdájára.

Józan pillanataiban a munkás is tudja azt, hogy a ki munkával kénytelen keresni kenyerét, az, ha nem dolgozik, az éhínséget hívja be házába, vagy kénytelen a könyörületesszívű vagyonos osztály által fentartott népkonyhára menni.

Minden józan ember tudja, hogy a vagyonhoz verejtékkel, gonddal, tudással, önmegtadással és csak kivételesen jutnak szerencsével az emberek.

És hogyan tud valaki arra gondolni, hogy ő erővel vegye el valakitől azt, ki becsületes birtoklója az övének, annak, a mije van?

Minden józan ember tudja, gondolhatja, hogy ha sikerülne is egy ilyen erőszakos győzelem, a mi különben lehetetlen, jönne utána hamar egy másik erőszak s még meg sem melegeznék birtokában az új ur, már is kitennek belőle s tán életét is vesztené a védelmi tusában.

Az esetben, ha önmaguk a győzők osztozkodnának — előre látható, mikép köztük rendek, osztályok alakulnának, s nem lehetne megvalósítani a birtoktesten az egyenlőséget. Nem pedig azért, mert először is többet követelnének a vezetőik, egyesek jobb helyeken, némelyek jobbat. Ez természetes. Hát hiszen van-e bármely rendben ember, ki ne hinné, hogy valakinél ő is több? És ez a megegyezni nem tudás szülné az öldöklő polgár-háborút; egymás ellen for-

dítanak a vasvillát azok, kik együtt harcoltak és közösen győztek.

Amde a győzelem után is elkerülhetlen volna: a munka. És e miatt is soknak a részéről bekövetkeznék eladás utján lemondása a földről. Sok eladná, mert másfelé vonzzák vágyai; sok, — mert nehéz a megélhetés; sok azért, mert kényszerhelyzetbe jutna vagy egyéni szenvedélyei miatt, vagy az őt erő csapások folytán; sok más okok miatt.

Egykor újra megbomlanék az egyenlőség az anyagban. És vajjon akkor újra várni kellene a lázadást?

Hát fentartatnék-e akkor is a katonaság? Ki végezné a peres ügyekben a bíraskodást? Tán ingyen kellene ezt tenni az uraknak?

Allítaná-e fel a győztes nép népkonyhákat az urak számára, kitől elvette a földet? Fentartaná-e továbbra is az intézményeket?

A vasutnál lennének-e tisztviselők? Taníttatná-e valaki gyermekét? Megmaradna-e a járda az utcákon? És a templomot nem bántanák?

Mit gondol a józanul gondolkozó nép: mint lenne a világ sorja, ha mátol kezdve minden családban a gyermekek parancsolnának a szülőknek és a szülők feltétlenül kellene, hogy engedelmessékedjenek?

Nem jó volna, ugy-e? Már pedig ahhoz hasonlítana az, ha most a nyers erő győzne az ész, a műveltség, a munka és verejték vívmányai felett.

Tárcza.

Szalmaözvegyek.

— A „Délvidék eredeti tárczája. —

Honnét származott ez a szó „szalmaözvegy“ bizony annak a keletkezését ha csak az Akadémia meg nem állapítja, én nem állapítom meg, de hogy vannak szalmaözvegyek, különösen így nyáron, az már bizonyos, lévén magam is hasonló szanandó sorsban. Mikor májusban az idő kissé melegebb kezd lenni, akkor fogamzik meg a szalmaözvegyesség, néhány heti érés után vajudozás közt letrejön, azután egy-két-három, hónapi pillangószerű élet után kimulik — hogy a következő nyáron ismét új életre kelljen.

Ha az életből nem volna is feltámadás, a szalmaözvegyesség évről évre újletre kel, gondoskodnak róla asszonyaink, hogy ki ne veszen a szalmaözvegyek neve, leginkább éjszaka néha rajokban ropkódó pillangófaj gyönyörűségére a vendéglősöknek, cigánynak s a rend buggó öreinek, kiknek ez a dongó-bongó éjjeli pillangófaj nem egyszer okoz főfájást.

Nincs az Istennek elhagyatottabb teremtménye mint a szalmaözvegy. ott hagyja a lakásban feleség, gyerek, cseléd, ha haza megy üres a kedves ismert fészek, nincs aki kedvét keresse, nincs aki boszantsa, siri csend veszi

körül bármerre lép is lakásában s minden sarokban, minden, asztalon butoradarabon vagy mellette van valami ami a boldog családi életre emlékezteti. Végig nyitogatja a szegény szalmaözvegy a réabizott kulcsokkal a szekrényeket sorra, s ilyenkor végig nézi a különféle csipkés és nem csipkés finom habos női fehérneműket, amelyeknek látása, tapintása, s finom parfüm illata egészen megbolgatja fejét, megolvassa, hogy hany szoknyája, alsó és felső, dereka; mantilja, bluzza, miderje s a jó ég tudja mi minden sok ezerféle vaczatja marad otthon drága élete parjának — pedig vagy egy szekerre valót magával vitt az édes a fürdőbe, nyaraloba avagy szüleikhez való költözködése alkalmával. Azután elgondolja az a szegény szalmaözvegy, hogyan áll ez vagy az a darab a kis feleségén, itt van egy ruhadarab, ez hatulgombolos vagy kapcsos, ennek feloltásánál segédkezett s olyankor felesége hófehér vállait, karjait is megszokta csókolgatni. Bumszt! most visszavag a szegény szalmaözvegy mindent a szekrénybe, hisz az megbolondító valami felidézni az édes emléket — s a feleség pár száz kilométer tavolságban reánk sem gondol most s tan valakivel ép jól mulat, kaczag! Bezárja végig nézi a gyerekek otthon maradt ruháit — hát azok hol futkosnak most, ki játszik velük, kivel hempergnek a divanon, földön, fűvön, tan valami haragos bácsi vagy néni, kinek soha sem volt gyermeke, ép szítja őket amiért pajkosak. „De

hisz csak merje valaki bántani az én gyereket, le ütöm mint a kutyát!“ kiállt fel az apa s azzal olyant vág a keze ügyébe eső székkel a padlóra, hogy annak legalább is egy lába biztosan kitörök.

Megéhezik így járkálás és morfondirozás közben a szegény szalmaözvegy, kutat, keres, de éhségének csillapítására szalámin és sajton kívül nem igen talál egyebet. Senki és semmi ami vágyait, kívánságait kielégítené, lehet beteg, nem gondolzza senki, nem érzi felesége gyengéd kezeit homlokán, nem hallja kis gyermekeinek üde csevegő hangját megszünt az otthon, rideg, kietlen legénylakássá változott az át. Telve van szive keserűséggel, fájdalommal, megutálja azt a siri csöndességet, ami otthon körülveszi, végre is elkeseredésében, hogy szabaduljon attól a nyomástól mely minden egyes tagjára nehezedik a pusztá, üres, kihalt lakásban, fogja a kalapját, botját, bezárja a lakást gondosan, nehogy rablók hatolhassanak be oda, s megy, bandukol czeltalanul, azt sem tudja merre jár, csak azt érzi, hogy elhagyatott, boldogtalan nélkülözi a családi örömöket, s hogy a gymra erősen korrog. Feltunik az első vendéglő, benne cigányzene szól, vidám kaczag tányér és pohárcsörgés hallatszik valami ételnek a szaga verődik hozzá — eh! hat muszáj az embernek busulni, muszáj a gymornak korrogni — s még emberekkel se beszéljen az ember ha nincs itthon a családja?

Mondjuk ki őszintén: romba dőlne minden. Ez pedig nagyon káros, nagyon szomorú volna, mert szükségtelen is.

Szükségtelen, mert a vagyon, az ész s a jóakarát még úgy áll, hogy tud segíteni az általános bajon és a nép baján.

Segíteni fog azzal, hogy lecsillapítja a lázongókat, munkát ad a munkásnak, nemese időtöltést szerez a pihenőnek, hogy elvonja a koreasmától.

NAPI HIREK.

Személyi hírek. Pálffy Elemér főispánunk hétfőn, e hó 11-én Budapestre utazott családja körébe, hol néhány hetet fog tölteni. — Seemayer János kir. tanácsos polgármesterünk a múlt Vasárnap kezdte meg három óra terjedő szabadság idejét. Verseczről egyenesen Mehádiara gyengélkedő feleségéhez utazott. Szabadságát több ízben felbe fogja azonban szakítani, mint-hogy egyes kiváló fontosságú tárgyalásokban ezen idő alatt is részt fog venni. Legközelebb e hó 18-án látjuk viszont, amikor is a villamvilágítási telep építkezésének leszámolásánál fog elnökölni. — Dr. Hajos Béla egészségügyi felügyelő Szerdán e hó 13-án érkezett városunkba, az itteni egészségügyi viszonyok felülvizsgálata végett. A tapasztalt állapotot egészben véve kiélegette az egészségügyi felügyelőt, ki is Szombaton Fehértemplomra tovább utazott.

Jakabffy Imrét, a szomszédos Krasso-Szörény megye nálunk is általános ismert és népszerű főispánját, ő felsége a király ezen állásától felmentése mellett, belügyminiszteri államtitkárrá nevezte ki, a közigazgatási bíróság új alelnokévé kinevezett Latkóczy Imre, a belügyminiszteri államtitkár helyébe. Jakabffy 1884 óta volt főispánja a szomszéd vármegyének, tehát teljes 14 évig állt a megye élén s mint ilyen nemcsak saját, hanem a szomszéd vármegyék lakosságának a szeretetét s nagyra becsülését is kiérdemelte. Ő felsége érdemei elismerésül a millenniumi ünnepségek alkalmával a Szent Istvan rend kiskeresztjével tüntette ki. A magyar délkeleti helyi érdekű vasutak igazgatóságának

Bemegy a korcsmába, körülnéz, amott az asztalnál vidám társaság ül, oda telepedik ő is, végig nézi az étlapot, úgy találmra kiválaszt egyet, azután pöröl a pinczérel, hogy ez se jó az se jó, hozzon mást, végig kóstolgat pár ételt ilyenformán, végre beleún az evésbe, s kezd beszélgetni. A beszédben mind jobban melegszik az elebb még busongó szalmaözvegy, már kaczagása is hallik, a sorivást felváltja a bor, amit először három deczi számra, majd, amint a cigány eltalálja notáját literszámra állítat az asztalra.

Elteledte már a vidám cimborak között hogy alig egy órával elebb még kesergett, nem érzi már magát elhagyatottnak, van társaság, nem hiányzik már neki a gyermekek sikoltozása, zsidaja, sikoltoz már a klarinét, zorog a cimbalom, dörmög a nagybögő s mintha felesége szelid édes hangját hallana oly édesen cseng fülebe a primás szívhez szóló notája. A jókedv dalba megy át, ül a pohár, repül a bankó, végre van már jókedv s ha csak reggel felé tér haza az üres családi otthonba a szegény szalmaözvegy — ne csodalkozzék azon senki — különösen önk nem furdózó és nyaraló hölgyeim, önk az okai ennek, az önk távolléte üz benünket szegény szánandó szalmaözvegyeket a korcsmába, a lumpolásba — mert nem találjuk önöket az édes otthonban, mert nem fogad benünket otthon az önk gömbölyü karja, édes csókja s faj a szívünk faj a lelkünk utánok. Hogy tehát kevesebbet szenvedjünk, kevesebbet bánkódjunk inkább nem töltsük otthon az időt, hisz mivé lennénk, a bánat egészen lesorvasztaná benünket mire visszatérnek, s önk tan megijednének tőlünk amint bánattól görnyedt alakunkat, szenvedő s busongó arcunkat meglátják — s nem repülének oly oromest ölelő skarjainkba mint azelőtt. Nem nem! ezt önk em akarják mint szerető kis feleségek nem akarhatják, s így csak az önk kivánságának, óhajának felel meg a szegény szalmaözvegy, ha életvidoran frissen kerül önk elé, amit csakis a társaság s jókedv mellett lehet elérni, ezt pedig ebben a nagy melegben csakis korcsmában lehet találni. Hölgyeim — a szalmaözvegyek érzik a nagy feladatot amely rájuk hárul — s ennek teljesíthetése végett ha néha nagyobb lumpolnak, tulajdonítsák ezt túlbuzgóságunknak, amit önökt s tisztán önökért cselekszünk.

Szalay Lajos.

valamint az országos gazdatanácsnak egyik legtevékenyebb tagja volt s mint ilyen sok érdemeket szerzett. Jakabffy most 48 éves. Sok sikert kívánunk fényes de rögső új pályájához.

Vater József műszaki tanácsos, a kereskedelemügyi Minister kiküldöttje e hó 18-án ismét városunkba érkezék, hogy a villamvilágítási berendezés felülvizsgálatát valamint a leszámolást folytassa és betegezze.

Kinevezés. Miklóssy István urat a nm. vallás- és közoktatásügyi miniszter úr a szakolczai gymnasiumhoz nevezte ki tanárnak. Üdvözljük!

A közigazgatás államosításáról néhány igen érdekes részletet közöl velünk fővárosi leveleznök. E szerint a közigazgatás államosításának törvényjavaslata minden utólagos észrevételezésekkel a múlt hét folyamán készült el teljesen s azt a kiegyezési javaslatok után a képviselőház asztalára leteszék. Három főmozzanata van a javaslatnak, mely különösen érdekli a vidéki közönséget: A javaslat értelmében először a rendőrséget államosítják. A szabad királyi városok tisztviselői karából csupán a főszamvevő esik az állam kinevezése alá, a többi tisztviselők élethossziglan választatnak. A megyéknél az államosítás teljesen körösztvülvitetik s az egész tisztviselői kar állami kinevezés alá kerül.

Honvédségünk játsza e héten városunkban a főszerepet s egész új életet varázsolt városunk falai közé. Hétfőn Schrammel Emil altabornagy a II. honvédkerület parancsnoka érkezett városunkba Daempff Henrik őrnagy segédtisztje kíséretében s az itt összpontosított 7-ik honvéd gyalogezredet s annak gyakorlatait vizsgálta meg. Harom napig időzött az altabornagy városunkban, s ezen idő alatt alaposan megszemlélte az ezredet s tavozása alkalmával derek tisztikarunknak legnagyobb meglepedését fejezte ki s egyuttal elrendelte, hogy ezt napiparancsban a legénységgel is közöljék. Schrammel altabornagy szerdán este tavozott városunkból s segédtisztjével egyenesen székelyre Szegegre utazott. Itt van e hét eleje óta Szegegről a honvéd zenekar is s naponkint térzenét ad az Andrássy sétátérén délután 5 órakor, este pedig a Garai-féle szálloda kerthelyiségben ad hangversenyt minden belépti díj nélkül, s alig lehet ilyenkor a fényesen ivlampákkal kivilágított kerti helyiségben helyet kapni, úgy hogy a vendéglő már az aszfaltozott utcára is kiterjeszkedett. Az Andrássy sétátér pedig így estenkint a katonai zene hangjai mellett hullámlázik a közönségtől s az ember szinte azt gondolja, hogy Budapestén avagy Bécsben van valamelyik tunderiesen kivilágított park helyiségben. Tisztikarunk Szerdán este egy hangversennyel egybekötött táncmulatságot, is rendezett a villamos fényben ragyogó városkertben, melynek sikere tekintve a kanikulai időjárást szinte paratlan volt. A fényes műsor után melynek minden számat megtapsolták, s melyet a honvédzenekar vezetősége kiváló rutinnal allított össze, tancz következett úgy 10 óra tájban, mely a teremben folyt le. A kórtanczokhoz a zenet, a honvédzenekar a csárdáshoz pedig Jova bandája szolgáltatta. Hogy ki mindenki volt ott, biz azt nem irtuk össze, hanem hogy csak úgy dülték a férfiak, úgy a katonák mint cibilek, a szebbnél szebb leányok lattara a bálmulattól jobbra balra az már szent igaz; A holgyek kitűnően érezték magukat sőt talan nem akartak haza menni csendes tanni voltunk néhány jelenetnek, melyben az álmos mamák a viruló kis angyalok által ugyan csak megtámadtattak, hogy miért akar a mama oly korán haza menni (úgy éjfél után!) hát a mama soha se volt tan fiatal leány? Honvédtisztikarunk büszke lehet mulatságára. Az utolsó párok — melyeknek egyike elárulta a dolgot, minthogy magunk nem józtuk kivárni a mulatság végét — épen akkor hagytak el a mulatság színhelyét mikor a laktanyakban az ébresztőt fújták. Hogy hány kis leánynak a szívében fújták akkor a szerelem ébresztő dalát — azt már nem tudjuk, arról csak tisztikarunk — s magok a holgyek referálhatnak.

Csalás Ganz és társánál címmel írnak a fővárosi lapok azon visszaélésekről melyeket a társaság néhány tisztviselője már régebben üzött. Az anyagszertárak főbb tisztviselői szokták a beküldött mintak után elbírálni, hogy a társaság melyik szállítónal rendelje meg a szükséges anyagokat. Legújabbban a Kaun és társa cég azon panasszal fordult az igazgatósághoz, hogy daczara a legjutányosabb árának, nem képes a Ganz cégtől semminemű szállítást megkapni. Ugyanekkor egy bécsi cég is irt az igazgatóságnak, hogy eddig ő volt bizonyos anyagok szállítója s most minden ok nélkül elvették tőle a szállítást, amit nem szállított anyagok kevésbé

jó minőségének tulajdonit, hanem annak, hogy ügylátszik valaki még nagyobb proviziót ígért az anyagszertár három főtisztviselőjének, holott ő is elég szép perczentet adott nekik eddig is. A vizsgálat megindult s kitűnt, hogy a két vadló cégnek igaza van, mire a Ganz társaság igazgatósága a trafikáló magas állású tisztviselőket — kik közül az egyik jövedelme felment vagy 6—8 ezer forintra évenként, egyszerűen elbocsátotta, anélkül hogy ellenük a bűnvádi feljelentést megtette volna.

Haláloset Dr. Dajkovits István ügyvédet nagy gyász érte, édes anyja született Breitenfeld Friederika 65 éves korában e hó 11-én meghalt s a megbóldogult hült tetemei 12-én helyeztettek nagy szamu gyászoló közönség részvétele mellett örök nyugalomra. Béke hamvaira.

Csatornázásunk vigan folyik előre, a csatorna beeső aknák kivételével a Mesicspataktól a Székhez utczáig már elkészült, s az Urbáni utcában is megkezdtek egész hosszában úgy a földmunkálatokat mint a betonirozást. A jövő héten pedig a Kirchner-féle nyomda előtt is hozzá fognak a dologhoz, úgy hogy ha az idő kedvező marad, csatornánk még korábban elkészül mint azt reméltük.

A miniszterek a népért. Négy miniszter intézkedéséről számolunk be, melyet a jégverés sujtotta földművelő népért tettek. Az első a földművelési miniszter. Ő intézkedett, hogy azokon a vidékeken, a hol a kis gazdak termése elpusztult a pusztított vetés helyére állami segítséggel alkalmas nyári vetemény kerüljön. A kárvallott megyéktől külön-külön bekérlik a jelentéseket és ezek alapján Fejér- és Veszprémmegye károsult népe számára mar ki is utalta a miniszter kellő mennyiségben a muhart kölest és hajdinát. Ezenkívül elrendelte, hogy azokon a szerencsetlen vidékeken, melyeket a jég teljesen elvert, őszi és tavaszi vetőmag-kölcsönt osszának ki. Erre a czelra jelentékeny összeg áll a miniszter rendelkezésére. Miután a felhőszakadás is nagy károkat tett, a miniszter utasította mindenütt mérnökeit, hogy a károsultaknak tanácscsal szolgáljanak. Ezenkívül, hogy a népnek keresete legyen, az állami vizszabályozási munkákat is újra megkezdeti már e hónap 20-án és gondja lesz arra, hogy e munkálatoknál első sorban a kárvallottak jussanak kenyerhez. A kereskedelmi miniszter azt rendelte el, hogy a vasuti és földmunkákat minél nagyobb terjedelemben kezdjék meg. A pénzügyminiszter megsurgette mindenfelé a károk fölbecslését, a végből, hogy az erről tett jelentés alapján le lehessen írni az adót. Azokban a kozségeken, hol nagy az inség, föl fogják függeszteni az adóvégrehajtást is. A belügyminiszter pedig gondoskodott, hogy ott, a hol szükséges, esetleg keszpénzzel is segítsék a nyomorba jutott embereket.

A sertés kereskedés föllendülése érdekében a keresk. miniszterium egy újabb intézkedésével lendületet adott a forgalomnak az által, hogy a szállítási engedélyeket a helyi hatóságok részortjába utasította. Eddigélé ugyanis ott, hol a sertésvész kiütött, egyáltalán a szállítás nem volt engedélyezve, aminek az a hátránya volt, hogy az ilyen helyekről még egészséges állományt sem lehetett elszállítani. Ezentul a helyi hatóság még olyan helyeken is, ahol részben sertésvész van, ezeket a helyeket elkülöníti — és az egészséges területről a szállítást engedélyezheti. A szállítás engedélyezése végett a felek közvetlenül a hatósághoz fordulhatnak, ami az eljárást szintén egyszerűsíti, mert a hosszadalmas utánjárással járó ministeri engedélyezést mellőzhetővé teszi.

Nyomdászok szedik most már a Délvidék legnagyobb részét. amennyiben kiadótulajdonosunk Kirchner Ernő két héttel ezelőtt Somerauer Karola és Franziska kisasszonyokat alkalmazta nyomdájában, kik a betuszadás mesterséget rendkívül gyorsan elsajátították, s már pár nap mulva, ha nem is valami gyorsan, de meglehetősen hibátlanul egész cikkeket szedtek ki. Ime egy új pálya a nőknek, melyen nagyon tisztességesen kereshetik meg kenyerüket anélkül, hogy foglalkozásuk nőiességükkel ellenkeznek, s azonkívül mint azt már példák más városokban is mutatják, nyomdászaink is csak nyernek ezáltal, amennyiben a női alkalmazottak a szocializmus és demokratizmusra kevésbé hajlandók mint a férfi alkalmazottak, lévén a nőknek az a jó tulajdonsága, hogy nem szoktak politizálni.

Az anyós marad anyós. Egyik közeli község allomasfőnöke abban a szomorú helyzetben van, havonta egyszer ellatogat hozzá az

anyósa és ott marad két hétig. Ez alatt a két hét alatt az anyós nagyon jól, az állomásfőnök pedig nagyon rosszul érzi magát.

A faluban oláhok laknak, a kik gyakorta kijárnak az állomásra. Az állomásfőnök pedig, a ki nagyon barátságos ember, ilyenkor hosszabb beszélgetésbe szokott ereszkedni egyikkel-masikkal. A utt ho valamelyik napján is megszólított egy oláh atyafit.

— No mi ujság Juon?

— Semmi, tekintetes uram, csak egy kicsit sok az eső.

— Hja, felelt az állomásfőnök, annak meg van a maga oka. Itt van az anyósom, azért van annyi eső. — Néhány hétre rá megint ki ballagott az állomásra Juon. Mikor a vonat kirobogott az állomásról, ismét odament hozzá a főnök és elkezdett beszélgetni vele.

— No mi ujság Juon?

— Semi, tekintetes uram, csak egy kicsit nagy a szárazság.

— Hja, felelt mosolyogva az állomásfőnök, annak megvan a maga oka. Itt az anyósom, azért van akkora szárazság.

Az oláh paraszt nagyon elgondolkozott, mikor vége volt a beszélgetésnek, és haragos arccal ment be a faluba. Ott aztán sógorának, komjának, szomszédjának elmondta nagy panaszkodva, hogy azért jár olyan rossz idő a falura, mert az állomásfőnök anyósa hozza, a ki alig ha nem a boszorkányokkal áll összeköttetésben. Állítását pedig azzal tette valószínűvé, hogy minden szavában az állomásfőnökre hivatkozott. A Juon gyanuja csakhamar elterjed a községben, s már tanakodtak, hogy miként lehetne a veszedelmes asszonyt elriasztani a hatarból.

Történt, hogy a minap újra bekopogott az állomásfőnökhöz az anyós, és a falut elverte az nap a jég. Az oláhok, a kik künn voltak az állomáson, látták leszállni a kupébol az öreg asszonyt s mert az aratás, meg mindenük, a mi termett volna az idén, pozdorjává volt verve nagy tömegben vonultak ki az állomásra vasvillákkal fölfegyverkezve.

Elhatározták, hogy a főnök anyósát agyonverik.

Egy apró kis oláh cseléd szolgált az állomásfőnökhöz, az szaladt be nagy rémulten, hogy bujtassák el valahová az „öreg nagyságát“, mert megölik a falubeliek. A vő azonban, a kinek eszébe jutott a tréfálkozás, nem vesztette el lélekjelenlétét, hanem fölpackolta egy tészinára az anyósát és egy vasuti örrel utnak eresztette Temesvárra felé.

A felbőszült parasztek pedig fölkutattak az egész állomást, de hiába, mert az asszony már elmenekült.

... S a történetek után aszt hinné az ember, hogy a parasztek kerültek a törvényszék elé, a miért halálos fenyegetéssel illeltek az állomásfőnök anyósát.

Deiogy.

Az anyós tegnap egy temesvári ügyvéd útján becsületsértési pert indított a veje ellen, mert az terjesztette róla, hogy ő hozza az esőt.

Külföldi útlevélek ellenőrzése. A belügy-miniszter leiratot intézett a hatóságokhoz, mely leiratban a külföldre kért útlevélek használatánál észlelt visszaélések megszüntetése céljából elrendeli, hogy minden egyes utlevél kézbesítése alkalmával az erre megjelölt helyen a tulajdonos aláírja a nevét, ha pedig írni nem tud, hivatalból jegyeztessék fel. A miniszter ily módon véli a kivándorlók és utazók személyazonosságát hathatósabban ellenőrizhetni.

A félbolond. Komor arccal, a sablonos rendőri stílusba mélyen elmerülve körmozgatói a biztos a polgármesteri jelentéshez szükséges adatokat, mikor a telefon berregő csengetéssel megszólal.

Bosszankodva áll fel a biztos, s lépeget a veszedelmes masinához:

— Halló! Ki beszél?

— A vasuti rendőrség.

— Mit akarnak?

— Kérem egy félbolond érkezett ide a vonaton, mit csináljunk vele?

— Varják meg, míg a másik fele is megérkezik? adja ki utasítását a kellemes munkájában megzavart biztos.

A „Mensa Akadémika“ pályázatai. Vettük és adjuk a következő sorokat: A „Mensa Akadémika Egyesületnél“ az 1898/99-ik tanév első felére a következő pályázatot hirdetem: 1. Az egyesület választmánya által betöltendő mintegy 100 ingyenes, illetve féligingyenes ebédhelyre (az elnökséghez cím.) 2. Méltóságos bojári Vigyázó Sándor gróf, cs. és kir. kamarás ur által betöltendő 8 ingyenes ebéd és vacsorahelyre. E kérvények

a gróf ur nevére címezve az egyesület hiv. helyiségében (Molnarutca 11.) nyújtandók be. E 8 helyre csak keresztény tudományegyetemi hallgatók pályázhatnak. 3. Nehai nagy r. szentiváni Mészáros Karoly, kir. tan. özvegye által betöltendő 1 ingyenes ebéd és vacsorahelyre. E kérvény Mészárosné ö. nagys. nevére címezendők és az egyesület helyiségében adandók be. Végül 4. Arad, Szatmár-németi Temesvár sz. kir. városok, Trencsén, Torontál és Ungmegye polgármestere ill. alispánja által betöltendő 1-1, összesen 6 ingyenes ebéd és vacsorahelyre. E kérvények az illető törvényhatóságokhoz címezve, az illetékes villagos megjelölésével, az egyesület helyiségében nyújtandók be. Ezen alapítványokra elsősorban az ott illetékesek tarthatnak igényt. Mindezen — bélyegtelen — kérvényekhez mellkelendő indekssz (első éveseknél érettségi bizonyítvány is) és a részletekre is kiterjeszkedő szegénységi bizonyítvány. Beadási határidő: 1898. szeptember hó 20. Beadandók Tuká Béla segélyügyi előadó hiv. órái alatt Mihez tartás végett közlöm, hogy 150 frton felüli ösztöndíjat élvezék folyamodványai nem vétetnek figyelemre. Barminemű felvilágosítást (szóval, vagy írásban) a segélyügyi bizottság elnöke ad hivatalos órák alatt (a szünidőben is) minden szombaton délután 3-4-g.

Bírói jelenet. Hagyatéki pert tárgyalnak a bíróság előtt a fiatal szép özvegy végre felsőhajt: „Igazan bíró úr, amennyi bajom, boszúságom van a ferjem örökségével, szinte jobb szeretném, ha meg se halt volna!“

Dorval daltársulata kezdte meg szombaton este „Gluckmann téle“ szálloda' fényesen kivilágított kerti helyiségében előadásait. A társulat kitűnő erőkből áll s ajánlhatjuk mindenkinek a figyelmébe.

Meggyilkolt falusi nábob. A knezi nábobot Temesvár mellett Popovics Györgyöt kedden délután meggyilkolva találtak az országuton. Hatan oriai seb táton. Orozva tamadták éles késsel. A gyilkos immar kezrekerült Kra csun Nikolae személyében, aki bosszút állt a nábobon, Aschinger Ferenc kir. ügyész, Radu vingai aljbíró, Szigeti dr. tvszéki orvos és Beckni czer jarasi orvos má délelőtt a helyszínére ntaztak, hogy a boncolást és vizsgálatot megejtsék. A nábob meggyilkoltatása óriási feltűnést keltett: a faluban

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületéhez a következő szülék fordultak csergyermek és gyermekjásztársakért: Dr. Matusovszky Andrásné Kolozsvár Bel-Királyutca 33. szám. Dienes Lajosné kir. közjegyző özvegye. Kézdi-Vásárhely. Ugray János tanár Budapest. I. Mészáros-utca 12. szám. Csia Béla kir. járásbíró Csik-Szent-Márton. Kerpely Lajos magy. kir. vasgyári pénztáros Vajda Hunyad. Mezey Ignác né földbirtokos Pusztá Cserepes. U. p. K. Tarján (Bihar megye). Mészáros Imréné földbirtokosné Egyed-Bihar Diószeg Ábra y Sándor Kovácsmester Hajdu Böszörmény örökbe fogadna egy 12 éves német vagy szerb fiút. Iskoláztatná Schöne Hugó nagybirtokos Széplak (Via Margitta) Bihar. Barsy Lajos gyógyszerész Tisza Roff. Fr. Kiss Károly főreál. isk. tanár Budapest Üllői út 53 sz. Mandl Zsigmond gyáros Pinczehely. Dr. Heiszler J. orvos Szabadka. Szalay Tamás kir. törv. széki bíró Beregszász. Kovács Gyula jegyző Micske (Bihar megye.) Somlyay Józsefné árvaanya a székes fővárosi Mayer Ferencz fiúarvaházban. I. ker. Városmajor utca 31-ik szám Hajnal Antal földbirtokos Jász-Kis-Ér gyermekjásztársat keres. Divnyi Károly posta távirtda főtiszt. Kecskemét; Szepsy Dezső árvaszéki ülnök Debreczen Szigeti Henrik fényképész Szőlnek. Asztalos Árpád magyar királyi adótiszt. Magyar-Ovár Stoller Ferenczné birtokosné Nyiregyháza. Ambrózy Márton magy. királyi postamester Berek-Böszörmény. Petrányi Ferencné gözmalom tulajdonos Bihar-Diószeg, Dr. Kle nán ez György ügyvéd Baja. Sailer Dénes gyógyszerész Kétegyháza. — Árvagyermeket: Buday Ida tanítónő Loszód (Hunyad megye).

Csergyermekeket keresnek: Mészáros Lajos közs. jegyző Fekete Árdó (Cs. Tiz éves fiú) Csapó János urnak (Dr. Bécsi Lajos ügyvéd leveleivel. Cs. 14. éves fiú) Gyoma. Stern Sándor vendéglős Nagyvárád. Széchényi kávéház. Paresettis Mihály községi tanító Bezdán (Cs. 11 éves fiú). Kopnitsky János néptanító Búd-Szt.-Mihály. Galgózi Béla ref. tanító Heves. Kasztl Bertalan kereskedő Csurgó. Thomayer János állami anyakönyvvezető Loskó (Baranya megye U. p. Belye).

Tahi Józsefné Csurgóról 13 éves leányát. Teljes Kálmán tanító Csurgó ugyanoly idős leányát adná cserébe. Szkitzek János vasuti állomás főnök Tisza Ada. 13 éves fiát adná cserébe. Szennyfő Kálmán ruhakereskedő és szabó Nyiregyházaól két leányát 10 és 12 évesek adná cserébe. Kovács Bálint állami iskolai igazgató tanító Kovásznán „Háromszék. Neje tanítónő) 11 és 13 éves leányát; Hlavnyay Ferencz tanító Rónatelep (Nógrád U. p. Salgótarján) 10 és 11 éves fiát; Hutira rom. kath. Kántortanító Bács Kula; Szalay Imre ev. ref. tanító (Szt.-Gál, Veszprém megye) 11 éves leányát, Török-Szent-Miklóson Eigner Nándor rom. kath. segédlelkész közvetit cserét (15 éves fiút). Füzty tanító Udvarszállás. Ká z s a Gábor tanító Berdédén. Kú z d y A. Géza népiszkolai igazgató Kúbekháza. Földéák Sándor kalaposmester Torontál-Vásárhely. Pék József nyug. vasuti kalauz Horgos. Nagy Sándor munkavezető Török-Becse.

Azok, kik a fenti állomásra reflektálnak forduljanak Perjessy egyleti titkár távolléte alatt Szalay Lajos városi főmérnökhez naponkint 12-2 óra között fehértemplomi út 45. szám alatti lakásán.

Tűzoltó mulatság volt a mult Vasárnap az Adler féle jégpinczénél abból az alkalomból, hogy derék tűzoltóink az nap zászlószentelési ünnepélyük évfordulóját ülték. A mulatság verseny tekézzel volt összekötve s igen latogatott volt különösen azt estéli órákban.

Csarnok.

A futás.

Irta: Dr. Perjessy Mihály.

Mindenkinek az életében vannak olyan epizódok; amelyekre örömmel és büszkeséggel gondol vissza.

Ilyen epizód volt sz én életemben a futás.

Jó régen történt, diakkoromban a kedves májusi hónapban, amikor mindenki örül, amikor mindenki reménykedik.

Telve voltam én is örömmel és reménnyel, várva vártam a Pünkösdi ünnepeket, akkori ábrándjaim netovábbját: a legacziót.

Légátusnak lenni „nagy és szép gondolat“, — így vélekedik a pataki kis diak, aki ezzel elerni latja 6-7 éven át taplált ideálját: a légacziót. Mendikansból légátusnak lenni — óh! az életnek ezt a nagy forduló pontját nem értheti meg az aki nem volt mendikáns. Olyan ez a mendikáns életében, mind a zord tél után a tavasz, mint a fogolynak a szabadulás.

Urrá lesz, legátus úrrá, akinek nem kell többé czipőt tisztítani, kályhát fűteni, a Bodrogbol vizet hordani, az asztalnál felszolgálni, — a kinek nem kell többé a legátus ur gondolatját lesni, parancsait vakon követni, — akinek nem kell többé bejárni ünnepeken a falut, ékes ritmusokban köszönteni a hívőket, összegyűjteni így azt a pár forintot, amely papirosra meg to.lra szükséges, — nem tegezik többé, hanem urazzák. Legaczióra mehet, hirdetheti a szöszekből az Isten igéjét a hangzatos „ünnepi követ“, czime alatt meglátogathatja a nemes, nemzeti és vitélő tekintetes és nagyságos presbiter urakat, elvivén nekik a főiskola nagypecséjével megerősített szent levelet (a pátenst.)

Mi jár még mindezzel a méltósággal?!

Az a sok mulatság az a sok trakta, amely annyiszor megédesítette a szegény mendikáns álmát — mind valóságga lesz ezzel. Hozzá a hívők soha el nem maradó elismerés, akik ugy el-elidicsérik, hogy milyen szép szavazatja van a légátus urnak; meg is duplazzák néha a salláriumot, aztán, ha jól sikerül a prédikáció, meg is ígéri neki, hogy majd ha az öreg tisztetes elköltözik a parókiából, nem lesz más a papjok, csak ő!

Igen ám, — de meg is kell a légátusságot érdemelni. „Futni“ kell tudni, és aki lemarad, annak ábrándjai — legalabb egyelőre — ábrándok maradnak...

„Futni“ nem a most divatos tornaversenyek arany és ezüst érdemeiért — hanem a legaczióért.

Bizony nincs annak igaza aki azt állítja, hogy „szégyen a futás, de hasznos“. Nemcsak az arany éremmel kitüntetett mostani diak, de a sáros-pataki légátus-jelölt is ráczafol erre, lévén a futás az ő büszkesége. Bizony futni kell a legaczióért, mert a ki futni nem tud az elesik, az elől elfut ám a busás jovedelmü legaczió,

Meg kell tanulni az ünnepen elmondandó három prédikációt: az „ünnepi“, az „Úrvacsora utáni“t és a „közönséges“-t. És pedig

jól ám, miként az a Tompa Mihály, Mitrovics, Székács és más hírneves egyházi írók prédikációs könyvében ékesen meg vagyón írva.

A nagytiszteletű úr: a főiskola papja, jól ismeri már ezeket, hiszen sokszor hallotta. Azután rápirít a légatus-jelöltre ha futás közben megakad, vagy egy részt kihagy. Azt még csak elnézi valahogy, ha az előadás gyenge, a hang-lejtés rossz, a taglejtés szögletes, — kikorrigálja, meg is mutatja. hiszen a légatus-jelölt még nem lehet beavatva az egyházi szónoklat titkaiba, de már azt nem bocsátja meg, hogyha kétszer-háromszor belesül, nagy szégyen volna az alma mater-re, hogyha olyan követet küldene hívő-höz, aki a szószéken megakad, vagy aki „horrendum“ olvassa a prédikációt.

Megtörtént ugyan már ilyen is, de hát ennek nem a nagytiszteletű ur az oka, hanem a véletlen szerencse, vagy mondjuk szerencsétlenség.

Némelyik légatus, számítva arra, hogy a nagytiszteletű ur nem kérde ki mind a három prédikációt, vagy csak az egyiket tanulja meg, vagy mind a háromnak az elejét. Némelyiknek így is sikerül a „futás“. A másik azonban megjárja, mert hát régi dolog már az ilyen svindléria. Tudja azt a főiskola papja is, azután némelyiktől vagy a közepét, vagy a végét kérde a prédikációnak; ha aztán kisül a turpisság, — elrepi a légatus.

A jólelkű nagytiszteletű ur segít ugyan néha a dolgon. Rövid atyai intés után új határidőt ad a légatusra rászoruló szegény nebulónak és ha ez a vigasz verseny sikerül, megvan a pünkösdi öröm.

Ha néha ritkán mégis megtörténik, hogy az új légatus ur zavarában elakad a szószéken, vem veszik azt rossz néven a hitsorsosok, ha be-bepislan az írásba, ezután meg némelyik prédikációt, különösen a „közönséges“-t a tiszteletben megöszült kurátor uram meg egyházi annyiszor halották már a légatus uraktól, hogy ők is megszűnjék neki a folytatást.

No de ritka eset ám ez. Arra való a „futás“, hogy kipróbálja a légatus és bizony kevés diák akad olyan, a ki életének erre a legfontosabb eseményére illően el ne készülne: hiszen diák-életének ez az a rubikonja, amelyen át lépett, úgy érzi mintha a mennyországba lépett volna.

Igy futottam hajdanában én is a pünkösdi szent ünnepek előtt, várva vártam a Szentlélek megjövételével éveken át táplált vagyaim tárgyát, a légatusot, s nagy büszkeséggel hirdetem Gömör vármegyé hat buzgó községében az Isten ígéjét.

Szerkesztői levelezés.

Viczlő. Hogy hogyan csinálják a vizet? azt szeretné tőlünk megtanulni? Tudja kérem, hogy hogyan készítik a töltött káposztát? A cselédnek pénzt nyom a markába a háziasszony az összevásárolt húst, rizst, káposztát, tejfelt, ezt az ötféle dolgot megapritják, összekeverik, főzik — s ha ért a szakácsné hozzá az asztalra inycsiklandozó töltött káposzta kerül be, ha meg nem ért ahoz a keverési módszerhez ami a töltött káposztát ebből az ötféle dologból adja, úgy a kutya is megugatja azt az ételt, olyan nagyvalék lesz belőle. Csak hogy míg a töltött káposzta készítését mindenki megtanulhatja, a viczsinálás mestersége csak minden ezredik embernél sikerül, mert itt az összevegyített összeálló dolgok megválasztására nincs recept — oda valami más kell, ami nincs meg minden emberben, ha még oly okos is — a szellemel párosult humor

Miska. Lajos irta, hogy nagyon szomoruan töltötték szalmaözvegységüket. Hiszi a piczi — de mi nem! Jó lenne abban a szomorú állapotban valami vidám dolgot firkantani — talán maradt még valami a légatus tarisznyában.

Inkognitó. Mi mondjuk meg önnek hogyan kell szerelmet vallani? Ugyan menjen kérem, az ilyen magától szokott jönni, egy pillantás kézzsoritás is elég szokott lenni, s ha ön szive bálványánál egy betanult mondóka áll elő, az bizonyosan kifogja önt nevetni, amint meg is érdemelne azt. Az ég szerelmére, ha érzelmeit masként nem tudja tudtára adni holgyének, egy pillanatban amikor magukra vannak, hirtelen ölelje át csókolja meg a kis leánykát, s ha visszakapja a csókot, akkor viszontszeretik, ha pedig nyakleveszt kap tegye szépen zsebre, kotródják minél előbb s ne szóljon senkinek a dologról. Ezt a tanácsot azonban mi is csak „inkognitó“ adjuk.

Vasuti menetrend.

Fehértemplomból érkeznek:

4:54 reggel, 11:15 délután, 5:57 este.

Temesvár felé indul:

4:59 reggel, 11:20 délután, 6:23 este.

Temesvárról érkeznek:

8:27 reggel, 4:36 délután, 10:18 este.

Fehértemplom felé indul:

8:37 reggel, 4:44 délután, 10:28 este.

Becskekről érkeznek:

6:52 reggel, 2:19 délután, 9:04 este.

Becskekre felé indul:

5:15 reggel, 8:32 reggel, 6:45 este.

Pancsováról érkeznek:

7:47 reggel, 5:28 délután.

Pancsova felé indul:

8:45 reggel, 6:30 este.

Gattajáról érkeznek:

7:50 reggel, 6:06 este.

Gattaja felé indul:

3:00 reggel, 12:00 délután.

Jaszenováról Oravicza felé indul:

9:25 reggel, 5:30 délután, 11:05 este.

Oraviczáról Jaszenova felé indul:

8:40 reggel, 3:15 délután, 2:30 éjjel.

Temesvárról Arad felé indul:

8:20 reggel, 2:00 délután, 9:10 este.

Vojtekről Ném.-Bogsán felé indul:

7:30 reggel, 3:31 délután, 9:25 este.

Nyiltér.

Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — csak akkor valódi, ha közvetlen gyárámból rendeltetnek, — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak postabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultával** küldenek. **Henneberg G. selyemgyára** (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben. — Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

A szerkesztő távollétében a szerkesztésért felelős **Szalay Lajos.**

6342 sz. — 1898.

Hirdetmény.

A városi közigazgatási bizottság 168/1898 számú határozata folytán ezennel közhírré tétetik, hogy az esetleges elemi karok, adóellen-gedés kieszközlése céljából a városi adóhivatalnál jelentendők be, még pedig a kareset idejétől számított 8 nap alatt.

Verseczen 1898. évi július hó 1-én.

Polgármester szabadságon:

Weifert Károly, főjegyző.

188. sz. — 1898.

Pályázat.

Versecz thj. városi községi magyar tan-nyelvű óvodánál óvodóni állás lemondás folytán megüresedvén, arra pályázat hirdettetik. Az állással egybekötött javadalmazás; 475 frt. készpénzfizetés és szabad lakás. Az ezen állomás elnyeréséért pályázó okleveles óvodóni képesítő bizonyítvánnyal, eddigi szolgálataikat, valamint a német nyelv ismertető igazoló iratokkal felszerelt kérvényeiket legkésőbb f. évi július hó 31-éig Nagyságos Seemayer János kir. tanácsos, iskolaszéki elnök úrhoz nyújtsák be. Az állás f. évi szeptember hó 1-jén foglalandó el. (A kérvények valamint a mellékletek kellő bélyeggel látandók el.)

6582 sz. — 1898.

Hirdetmény.

Az 1886. évi XXI. t.-cz. 7. és 8. §-a értelmében ezennel közhírré tétetik, hogy a fás-koláról, és fásításokról szóló szabályrendelet a városi törvényhatósági bizottság folyó évi július hó 4-én tartott rendes havi közgyűlése által a f. é. 124/6585. számú határozattal elfogad-tatott és folyó évi július hó 12-étől kezdve 30 napon át a városi főjegyzőségi irodában köz-szemlére kitéve lesz.

Verseczen, 1898. évi július hó 9-én.

Polgármester helyett.

Weifert Károly, főjegyző,

3220 sz. — 1898.

Hirdetmény.

Az 1883. évi XLIV. t.-cz. 36 §-ra vonatkozással közhírré tétetik ezen városi adóhivatal részéről, hogy 1898 évi adóelőírás immár telje-sen befejeztetett.

Felhivatnak ennél fogva az összes adófize-tők az iránt, hogy adótartozásuknak adó-könyvecskéikben leendő előírása végett a városi adóhivatalnál f. évi augusztus hó 15-éig kü-lömbeni törvényes következmények terhe alatt jelentkezzenek.

Városi adóhivatal. Verseczen 1898. évi július hó 12-én.

Bodry,

tanácsnok, mint városi adóhivatali főnök.

4617. szám — 1898. tkvi.

Árverési hirdetmény és árverési feltételek.

A verseczi kir. jbiróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy Grenosarszky Szilárd verseczi ügyvéd által képviselt Visaczký Szára verseczi lakos javára Bakits Józsa temespausli lakos elleni végrehajtási ügyben 45 frt. tőke, ennek 1896. évi december hó 15-től járó 5% kamatja, 49 frt. 92 kr. eddigi j-lenleg 5 frtban megállapított költség, továbbá esatlakozást nyert M. n. Todor verseczi lakos javára 150 frt. tőke, ennek 1896. évi február hó 17-től járó 6% kamatja 31 frt. 39 kr. költség, végül esatlakozást nyert Löwy Max verseczi lakos javára 52 frt. 50 kr. tőke, ennek 1897. évi augusztus 1-ől járó 6% kamatja 15 frt. 60 kr. költség kiegészítése végett az árverést elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a temes-pausli község 21 sz. tjkvben irt A. I. (67-68) hr. 18 b, és 290 ösz. sz. beltekés ház, továbbá a 918 b II 1131 a, 2244 a, 3274 b 3309 b és 3311 hr. sz. ingatlan 1157 frtban megállapított kiküáltási árban 1898. évi augusztus hó 17-ik napján délelőtti 11 órakor Temes-Paulison a köz-ségi előjárásági irodában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni u. m.:

1. Ha a megállapított kiküáltási áron felüli ígérlet senki sem tenne, az árverésre kitűzött ingatlan a kiküáltási áron alól is eladatni fog.

2. Árverezni kívánók bána-pénzüli tartoznak az ingatlan becsarának 10%-át, vagyis 115 frt 70 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. törvény-czikk 42. §-ban jelzett árfolyam-mal számított s az 1881. november 1-én 3333 szám alatt kelt I. M. R. S. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküáltott kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt elő-leges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbiróság telekkönyvi irodájában és a köz-ségi előjárásági irodájában megtekinthetők.

Verseczen, 1898. évi június hó 20-k napján.

A kir. jbiróság mint tkvi. osztálya

Trucza, k. aljbíró.

4029. szám. — 1898. tkvi.

Árverési hirdetmény és árverési feltételek.

A verseczi kir. biróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Seemayer Károly verseczi ügyvéd javára Katona Józsa vlagkovezi lakos elleni végrehajtási ügyben 110 frt. 45 kr. ennek 1896. évi december hó 3-tól járó 5% kamatja, 29 frt. 60 kr. eddigi, ezuttal 9 frt. 65 kiban megállapított költség, kiegészítése végett az árverést el-rendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a vlagkovezi 196 sz. tjkvben irt Katona Józsa, Katona Józsa, Gyugya Mária és kk. Katona Mária neven álló a I. (372-373) hr. és 185 öszírás sz. beltekés ház, továbbá a 480 hr. sz. ingatlan az 1881. évi LX. t.-cz. 156 §-a alkalmazá-sával 578 frtban megállapított kiküáltási árban 1898. évi augusztus hó 29-ik napján délelőtti 9 órakor Vlagkovezen a köz-ségi előjárásági irodában megtartandó nyilvános ár-verésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni, u. m.:

1. Ha a megállapított kiküáltási áron felüli ígérlet senki sem tenne, az árverésre kitűzött ingatlan a kiküáltási áron alól is eladatni fog.

2. Árverezni kívánók bána-pénzüli tartoznak az ingatlan becsarának 10%-át, vagyis 57 frt. 80 kr. készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. hó 1-én 3333 sz. a. kelt I. M. rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküáltott kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. tör.-czikk 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbiróság telekkönyvi irodájában s a fent-nevezett község előjárásági irodájában megtekinthetők.

Verseczen, 1898. évi május hó 27-ik napján.

A kir. jbiróság mint tkvi. osztálya.

Trucza, kir. aljbíró.